Ч. 225. Пятниця 21 (8) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

99 засїданє I. сесиї IX. періоду з дня 19-го жовтня 1910.

Вчерашне засїданє розпочало ся о год. 10 мін. 40 перед полуднем.

Інтерпеляциї внесли: п. Скварко в справі поведеня старости в Богородчанах взглядом членів тов. „Січ“, п. А. Старух в справі виборів до ради повітової в Лїску і в справі поведеня шкільного інспектора в Ст. Самборі, п. Т. Старух в справі поведеня з рускими урядниками і переношеня їх з службових взглядів, в справі побільшеня варти в Городици пов. Бережани і в справі поміщеня різниці в Бережанах, п. Думка в справі гром. виборів в Малашівцях п. Тернопіль.

Правительственний комісар радник двора п. Ґродзїцкий давав відповіди на інтерпеляциї, м. и. на інтерпеляцию пп. Т. Старуха і К. Левицкого в справі виборів до ради пов. в Бережанах, що за підставу до признаня мандатів взято виказ податкового уряду, а що до розвязаня громадскої ради в Козовій, то староство при повітових виборах на се не зважало, бо через те вибори надто протягнули би ся. На інтерпеляцию п. К. Левицкого в справі рускої мови в паралельних клясах мужескої школи в Кутах і на єго інтерпеляцию в справі будови школи в Дулїбах відповів комісар, що справа є прихильно полагоджена.

На інтерпеляцию п. Сандуляка в справі вибору ґрунту під будову школи в Свидавци пов. Косів відповів комісар, що вибору доконано на підставі специяльної комісиї окружної шкільної ради в асистенциї лїкаря повітового.

Перед приступленем до дневного порядку п. др. К. Левицкий в справі реформи виборчої поставив формальне внесенє, щоби замкнути засїданє і відложити дальші наради сойму до часу предложеня справозданя комісиї реформи виборчої.

По заявах пп. Лєа, Стапиньского, Лясковского і Бруницкого п. Маршалок піддав під голосованє внесенє п. Лєа, аби найблизше засїданє сойму відбуло ся в суботу. Внесенє то ухвалено серед голосних криків і протестів послів руских.

Мимо безнастанного крику руских послів сойм полагоджував поспішно дальший дневний порядок. Референти відчитували внесеня, а всї польскі посли підносили руки і плескали при кождім голосованю. Так за пів години вичерпано дневний порядок і п. Маршалок замкнув засїданє о год. $12^{3}/_{4}$ в полудне. Слїдуюче засїданє в суботу рано.

Комісия реформи виборчої скликана на нинї рано.

Вісти політичні.

Подїл Персиї.

Здає ся, що для могучої колись держави шахів вибила послїдна година. Анґлїя почула ся нагло обиджена неладом і недостачою безпечности в полудневих околицях краю і заявляє, що коли в короткім часї не змінять ся відносини, то ужиє власної сили оружної для привернення спокою. То значить иншими словами, що Анґлїя стремить до окупациї. Колиж би єї погрози здїйснили ся, тодї без сумніву і Росия пійде в єї слїдп і російскі войска згромаджені тепер в північно-західній части краю, залиють цїлу північну Персию. В той

9)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Квебек то красне місто, але й дрімаюче місто. Не досить, що Монтріяль перевисшив єго, від коли можуть туди запливати великі кораблї, але ще й грозить єму відобранєм всеї охоти до житя. Монтріяль лежить так близько, що може вигідно заосмотрювати край лежачий поза Квебеком і суть Монтріяльці, котрі кажуть, що Квебек стратив вже право до єствованя. Але я би того не казав, як то дехто доказує, що до упадку сего міста причинив ся богато також і єго французский характер. Так може було можна ще перед десяти роками говорити, коли Анґлїя і Америка роздобули Канаду до промислового житя і верства анґльосаских підприємців присїла була рільничий французкий накорінок населеня. Тодї Монтріяль піднимало ся борзо і стреміло до теперішного розцьвіту, підчас коли тота підприємчивість занедбувала менше користно положений Квебек і він остав ся французским, але й прийшло в нїм до застої. Але за той час научили ся Французи дечого від Анґльосасів і як духовний проводир нового розвитку краю, президент міністрів Льоріє (Laurier) єсть Французом, так єсть нинї в Канадї і французска підприємчивість. В Монтріяль, як зовсїм природно, трудно єї добачити великих підприємств анґлїйских, але в Квебеку рушає ся она пильно побіч анґлїйскої і місто відзискало часть свого давного значіня. Вже не веде ся сварка з Монтріяльом о страчений край по заду, лиш замість того роблять ся заходи, щоби опанувати і визискати сторони долїшної части ріки сьв. Лаврентия. І дїйстно тартаки, фабрики виробів з дерева і инші промислові заведеня нїби вилазять тут десь з під землї, а пробна плавба минулої зими на ріці показала, що побережні кораблї можуть плавати по нїй через цїлий рік і так удержувати постійну звязь між містом а всїлякими промисловими заведенями. Можна длятого рішучо сказати, що розвій міста єсть забезпечений.

Хоч і як красно ходити між домами Квебека та споглядати з єго гордої скали на синї води ріки сьв. Лаврентия, а все-таки не менше красно вийти поза єго мури та походити по солоних млаковинах на берегах ріки і заглянути до тих сїл, де веселі сини Нормандиї ще й нинї обходять сьвято житя.

Судіть самі: Там лежать села, що виросли із свого окруженя замість єго нищити, що своїми червоно білими обійстями оживляють радістно зелене тло замість сїрими хатами затемнювати зелену краску. Там стоять доми, котрі своїми розмірами і хорошими прикрасами доказують, що чоловік щось більшого як звіря, котре вдоволяє ся лиш норою, в котрій знаходить охорону і спочинок. Там є селяни, котрі знаходять на стілько вільного часу, що закладають собі городи коло хати, а свої доми обсаджують зеленим хмельом, котрий по них вє ся, що кождий американьский фармер уважав би за грішну страту часу і гроша. Там наконець суть женщини, котрих природа надїлила подостатком красою, що знов у всїх Анґльосасок довкола уважала за грішну розтрату. Тут і там знаходять ся такі сїльця як Індіян Люрет, котрого жителї то мішанцї Індиян з Французами; тодї кров червоношкірих додала ґалїйскій ґрациї ще легонької черти якоїсь заграничної повабности.

Як красною була вандрівка по тих селах, так була й поучаючою з культурно-історичного становища. Видко було зараз на перший погляд, що тут нарід і земля зросли ся з собою. Коли житель сеї країни переступить пограничну ріку Оттаву, то знайде ся дїйстно на чужинї. Тут вже не знайде своїх червонобілих загород, які відповідають єго вдачі і в котрих він чує ся у себе дома. Не вчує вже тої мови, в якій залагоджує дома всї справи свого житя, все одно, чи то він молить ся в церкві, чи торгує ся на торговици, чи сьвідчить перед судом або чи висказує в раді якогось міста або якоїсь провінциї свої погляди о публичних справах. Наконець не знайде вже своєї церкви, котра промавляє до него в рідній мові і творить дома осередок всїх єго духових інтересів. Дома знаходить він все, що єму цїнне і дороге для єго житя, на чужинї нїчого; на щож іти єму на чужину?

Я вже згадував попереду про то, що звідси виходить далеко менше людий на пшенич-

спосіб без великого крику переведено би поділ краю.

Шах міг би дальше уживати собі титулу короля королів, але его королівство було би у воздусі і сталось би лише питанем часу, аби і той титул щез.

Анґлія вправді лиш погрозила і поставила услівє „коли“ не буде заведений лад, однако звістно, що в практиці таке услівє має малу вартість. Дальше услівє поставлене Анґлією може показати ся дуже вигідним в толкованю, бо понятям ладу і безпечности не можна ніколи визначити точних границь. А впрочім як має заводити лад у себе держава, котрій недостає средств до того? Коли би ті средства були, коли би власть показала ся досить сильною, не дійшло би до того стану упадку, в якім тепер Персия опинила ся.

Упадок независимости Персиї, так імовірний супротив послідної ноти, що вже з ним можна числити ся, був би дуже важною подією зі становища міжнародного. Порушило би то в перщім ряді Туреччину, тепер бо чувство спільности ісповідників Ісляму є дуже сильне, а також з тої причини, що зовсім не може бути пожадане турецкому правительству, аби на еї всхідній граници появило ся анґлійске войско і аби перский залив перейшов під пановане Анґлії. Також не знати, що сталось би з Урмією, яку тамтого року підчас заколотів займили турецкі войска.

Розбір Персиї був би дальше також економічною поражкою для Німеччини. В послідних часах торговля і промисл німецкий утворив собі з Персиї дуже користний ринок збуту. То мусіло би тепер скінчити ся, коли би Анґлія і Росия мали диктувати там свою волю, бо очивидна річ, що они старались би тягнути зиски самі для себе. Також для баґдадскої зелізниці, в котрій Німеччина умістила величезні капітали, зовсім не було би то бажане, аби Анґлія займила край, де та зелізниця кінчить ся.

Границю можливого поділу Персиї визначала вже анґлійско-росийска угода з р. 1907, отже нема причини побоювати ся, аби ті дві держави посперечали ся з собою о поділ і тим способом дали можність комусь третому загорнути користи для себе.

Новинки.

Львів, дня 20-го жовтня 1910.

— **Є. В. Цісар** зволив вселаскавійше уділити з приватних фондів 600 К запомоги для погорільців Говилова великого в гусятиньскім повіті.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концинїстами Намістництва практикантів концептових: Людв. Фрайндля, дра Мариана Соболевского, Ал. Ульма, Ст. Аґонсовича, Едв. Новака, Збіґн. Юзефчика, Брон. Коморнїцкого, Вол. Крживковского, Дан. Родіча де Берлїненкамф, дра Едв. Ріґтнера, Стан. Понурского і Ст. Барбацкого.

П. Міністер просьвіти іменував головного учителя в женьскій учительскій семинарії в Чернівцях дра Осипа Маковея головним учителем в женьскій учительскій семинарії у Львові.

— **Отворенє курсу** науки господарства сільского в Дублянах. Сего року шкільного зорганізувала краєва Рада шкільна другий раз при академії рільничій в Дублянах цїлорічний курс науки господарства сільского для учителів шкіл народних, що хотять образувати ся на управителів доповняючих курсів. Із 160 учителів, які подали ся о приняте на той курс, принято після постанов закона краєвого 20 переважно з повітів, в котрих доповняючих курсів рільничих ще не зорганізовано. Приняті з'їхали ся в комплеті дня 17 с. м. і розпочала ся наука на курсї. Управителем курсу єсть проф. др. Ст Павлїк. На отворению були присутні в заступстві Виділу краєв. директор Академії І. Мікульский Поморский і реферeнт шкіл рільничих в краєв. Раді шкільній др. М. Коцюба. Привітну промову виголосив управитель курсу, а відтак промовив др. Коцюба, котрий в своїй промові зазначив велику прихильність п. Віцепрезидента кр. Ради шкільної для курсу і заявив, що др. Дембовский лиш задля великого натовпу робіт в соймі не міг взяти участи в отвореню курсу. Звернувши увагу участників курсу на точне виконуванє обовязків згадав ревно про ту школу, в котрій колись і він учив ся і віддав курс в опіку дир. Поморскому і проф. Павлїкови. По промові дир. Поморского виголосив проф. др. Павлїк вступний виклад.

— **Довірочні збори дяків** деканата сокальско-белзкого відбудуть ся в Сокали дня 26 жовтня сї р. Просить ся о численну участь, бо на порядку є пекучі справи: справозданє депутатів і підписанє петиції до Міністерства. — Яків Клейчук, півець з Сокаля, орґанізатор.

— **В справі обманьства на 65.000 К** розвинула як львівска так берненьска поліция енерґічне слідство, але як доси, без ніякого успіху. Обманьства доконано так зручно і хитро, що за мантієм, котрий відобрав гроші, і слїд пропав. Єсть здогад, що мантій мав ще якогось спільника, але чи удасть ся властям его вислїдити, се велике питанє, тим більше що й головного обманця не можна відшукати, бо брак всякого опису як він виглядав. Як звістно, мантій ухарактеризував ся, мав перуку і приправлені набороди і вуси та був навіть підмальований. Може бути, що дляхого розійшла ся чутка, що той якийсь Зінґер навіть не був мужчина, лиш якась дама ухарактеризована за мужчину. За тим мають промавляти нїби дуже делїкатні руки мантія, его незвичайно гладке лице та й та обставина, що мантій старав ся як найменше говорити, щоби не зрадити ся голосом. Зі Львова вислано урядників „Заведеня для торговлї і промислу“ до філії в Берні і до Будапешту, куди як здогадують ся, виїхав мантій. З Берна доносять, що такого паперу як той, якого ужив мантій не уживають в берненьскій філії. Обстають також при тім, що обманьства недопустив ся ніякий урядник берненьскої філії. Чи мантій був з Берна чи лиш мав там спільника, годі знати. З Берна доносять нині, що тамошна поліция єсть вже на тропі мантія, але поки що не хоче ще нічого казати. Тепер вже звістно, що поручений лист був наданий на уряді почтовім в Берні межи 5 а 6 годиною.

— **З Перемишля.** Сестри Василиянки подають до відомости П. Т. інтересованим, що з днем 1 грудня 1910 р. отвирають при своїм інтернаті в Перемишли дволїтний курс приготовляючий до семинарияльної матури, а то з напрямом утраквістичним так для Русинок, як і для Польок. Науку всїх предметів наукових в обох краєвих язиках після пляну державних семинариів учительских обіймуть добірні сили перемиської учительскої семинариї і ґімназиї. Кандидатки, котрі на сей курс зголосять ся, будуть мати поміщенє в інтернаті СС. Василиянок за оплатою 36 К і 30 К мі-

---

ні поля на заході як з приморских провінций. Шкоти там знайшли знову і на чужині свою мову й свою віру та свої сїрі хати; длячогож не було їм їхати на захід, де росте золота пшеничка? Та й в дивний спосіб перемінила ся анґлійска і француска кольонізация у східній Канаді. Анґлійска кольонізация була давнійше осїдкова а француска кочуюча; анґлійскі поселенці показали ся сильнійшими як француські торговельники футрами і кочівники мусїли відступити пановане в краю поселенцям. Нині анґлійско-американьска кольонізация у всхідній Канаді має зовсім кочівничий характер; она єсть капіталїстичного рода а капітал вандрує з місця догідного для вкладу в місце ще догіднійше, закладає оселї і знов їх покидає, вертить копальнї і затоплює їх, оживляє ріки і знов їх робить опустїлими. Противно же француска кольонізация єсть так сильно осїдкова, що взагалі стратила характер кольонізациї; їй не потреба нових поселенців або якої небудь иншої помочи з матерного краю, ба, она нераз навіть сьвідомо тому противить ся.

Але задля того Анґлійці не потребують ще побоювати ся, що можуть стратити пановане над француском Канадою. Жителї мають всї права яких їм потреба, а о то зовсім їм не розходить ся, щоби позискали ще й зверхну форму независимости. З другого же боку нема ніякого вигляду, щоби анґлійске, кочівниче канадийство пожерло француске осїдкове. Нема ніякої причини, длячого би дїти сих селян не мали знов говорити по француски, та ходити до сільскої церковцї або мешкати й дальше в червоно-білих загородах, як то робили їх дїди і прадїди. Они не розширять ся по краю, хоч на диво множать ся дуже, але свої рідні сторони над рікою сьв. Лаврентия будуть щораз густїйше заселювати. На доказ того, що стане ся противно, не треба на то вказувати, що канадийскі Французи, котрі перенесли ся до великих міст Канади або Америки, приняли тут анґлійску мову і анґлійский спосіб житя. Они так само не можуть служити за доказ упадку свого рідного краю, як ті многі Голяндці, що знаходять ся по німецких містах не суть ще доказом, що голяндский нарід упадає і топе в німецкім народі.

Ще щось иншого прилучає ся до того. Тоті селяни стали майже не поворушні в своїм духовім житю; они мають лиш свою церков і про новочасну атеїстичну Францию десь там далеко не хотять так само нічого чути, як і про пресбітериянських Шкотів в своїм сусїдстві; они на своїх торжествах і зборах вивішують все ще бурбоньский лїлїєвий прапор. Але по містах краю, в Квебеку а передовсїм в Монтріялю, можна вже инших побачити Французів. Тут повіває трикольорова, тут на прапорах і стягах а навіть на дахах домів красує ся знак републики RF, тут виходять радикальні часописи, словом тут новочасна Франция ширить з кождим роком щораз більше свою культурну кольонію. Хоч і як місто і село ріжнять ся від себе, звязь спільної мови і спосіб житя суть за надто сильні, як щоби не поробити союзниками против Анґльосасів.

Поза селами піднимають ся зелені горби, на котрих пасуть ся малі стада поселенців: поза ними на значно високих пасмах гір тягнуть ся непроходимі канадийскі лїси. То вже не праліси, лиш молодник, що виріс буйно сам з себе, коли вирубано старі лїсові велити. Денеде повалив ся ще один або другий такий велит: тоді лїсні зьвірята поробили собі в нїм печери, срібно-сїрий мох покрив его кору, чіпні ростини почіпали ся довкола него, а з его дерева повиростали иноді простїсенько в гору молоді деревця. З дивом мірить подорожний кроками его довготу і з того здогадує ся, які то колись мусїли тут стояти лїсні велити, заким пажерливі тартаки розпочали тут свою роботу.

Там, де нема гір, западають ся в передолини, знаходить ся за кождий раз чисті як сльоза озера, через котрі перепливають з гір до ріки, що вливають свої води до ріки сьв. Лаврентия. Тут зимою рай для мисливих, котрі на перегони з Індиянами полюють на „вапіті“, рід канадийского оленя, або гонять в мочари „муза“ (Moose), того лося, що своїми рогами як лопати нагадує передпотопові зьвірята, або накопець гонять ся за „карібу“, тим американьским реном, що вандрує з Лябрадора аж до Аляски. А лїтом повно тут на тих озерах риболовців, котрі або човнами їздять і ловлять рибу на вудку або з берега на довгій нитці кидають якусь комашку, щоби на неї зловила ся рибка. Майже кожде з тих озер має імя якогось сьвятого, то й не дивниця, що якийсь Американець, коли говорив про озеро назване в честь померщого анґлійского короля, назвав его озером сьв. Едварда.

(Дальше буде).

сячно за науку. Приймати ся буде кандидатки найменше зі скінченим 17 роком житя і з таким підготованем, щоби були в силі повторити і доповнити науковий материял, який протягом двох років буде до семинарияльної матури точно перероблений. Зголошеня приймає управа інтернату СС. Василиянок в Перемишли ул. Сянова ч. 5 до дня 15-го падолиста 1910 р. Близших информаций уділить на жадане управа інтернату листовно. — *М. Мильничук*, настоятелька руского інтернату для учениць ц. к. семінаря.

— **Українский клюб в Одесі.** Здаєсь, як колиб народне житє серед українскої суспільности в Одесі поволи знов оживало. Як тепер доносять з Одеси до „Діла“, зорґанізував ся там „Український клюб“, котрого статут вже давнійше затверджено. Позаяк по закритю „Просьвіти“ гроший не лишило ся ніяких, то Рада старшини звернула ся до земляків за позичкою і таким робом зібрала на обстанову для клюба і на платню за помешканє.

Окрім сих позичок, рада пустила довгові росписки по 10 карб. кожда, усього 400 росписок. По троха й сі росписки ширять ся. Тепер клюб має більше як 1500 карбованців.

Помешканє клюбу велике, ефектовне, з електрикою, з телефоном, в самому осередку міста, на Соборній площі. Коштує оно на рік 3 тисячі карбованців. В клюбі добрий буфет з напитками й наїдками.

16-го жовтня відбули ся перші загальні збори. Розглядались такі справи: 1. Доклад ради про свою діяльність за літний час. — 2. Вибори нових членів. — 3. Додаткові вибори старшин клюбу і кандидатів до них. — 4. Проґрама дальшої діяльности клюбу.

На зборах всі присутні вшанували память небіщика Левка Мацієвича, що так траґічно закінчив своє блискуче житє. Се був перший авіятор сьвідомий Українець, що за часів студентських ще років грав велику ролю між своїми товаришами в Харкові. Члени клюбу висловили бажаня, щоби рада подала телеґраму дружині небіщика.

По скінченю загальних зборів відчинено помешканє клюбу і почалась забава. Молодь танцювала а старші засїли до гри в шахи, доміно і т. п. Перша вечірка пройшла дуже жваво, весело, зі Українці давно не збирали ся у такому великому гурті.

Єсть надія, що українский клюб швидко стане на тверду позицию що до грошевих справ і незабаром виплатить всі свої позички. Щож до культурного его впливу на громадяньство, то се залежати буде від загального настрою людий, що тісно сполучений з адміністративними заходами та з присутностию в Одесі Толмачева. (Як звістно, розійшла ся чутка, що начальник міста ґенерал Толмачев має уступити а на его місце прийде хтось инший. Може бути, що тота зміна вплине на сильнійше оживленє народного руху серед одеских Українців. — *Ред.*)

— **Фреквенция в середних школах на Буковині.** Число учеників у буковиньских публичних середних школах з початком шкільного року виносило: в І. ґімназиї в Чернівцях 934, в II. ґімназиї в Чернівцях 787, в III. ґімназиї в Чернівцях 804; в реальній ґімназиї в Ґурагуморі (три кляси) 205, в ґімназиї в Кимполюнзі (4 кляси) 266, в ґімназиї в Кіцмани (7 кляс) 419, в ґімназиї в Радівцях (одна румуньско-німецка кляса 136) 569, в ґімназиї в Сереті 372, в гр.-ор. висшій ґімназиї в Сучаві 955 і в ґімназиї в Вижниці (3 кляси) 437. Число публичних учеників у всіх ґімназиях виносило разом з початком сего шкільного року 5748, а враз із учениками висшої гр.-ор. реальної школи (753) 6501. З початком минувшого шкільного року було в ґімназиях 5118 учеників, а загалом в середних школах 5864. Число паралельних кляс виносить в 1910/11 шкіл. році 74. В 1909/10 було 61. А в усіх середних школах разом 85 супротив торічних 74.

— **Ченстоховский злочин.** З Ченстохови доносять нині: О. Ізидора Старчевского потягнено вчера другий раз до розслідів, котрі тревали до першої години в ночи, а відтак заявлено ему, що его арештують поліцийно яко підозрірого о участь в убийстві. О. Ізидора відставлять до вязниці в Петркові. Дотеперішнє слідство доказує, що ані Дамазий ані Ізидор не мали нічого спільного з обрабованем чудотворної ікони. Не представляло то для них інтересу, в виду того, що могли користати з жертв складаних прочанами. — Арештований Лука Старчевский, батько Ізидора, поробив зізнаня некористні для сина. Він признає, що Ізидор на два дні перед викритєм убийства був в Серадзю, де мав виробити войскову карту для Залоґа. В Колї переведено ревізию у брата Ізидора Дениса Старчевского (котрого Ізидор оженив зі своєю давною любовницею Мальцівною, донькою музиканта з Ясної гори). Поліция сконфіскувала майно п. Старчевскої, котру, як звістно, Ізидор вивінував.

Про ревізию в Серадзу у родини Павлина Ізидора Старчевского і арештованє его батька Луки доносять: Пп. Ковалік і Курнатовский перевели строгу ревізию в мешканю, крамі і пивници Луки Старчевского літ 67. Лука викручував ся, але остаточно признав ся, що то він вислав до Дамазия депешу слідуючого змісту: „Кумцьо най виїзджає. Ґрозить небезпечність 31. Стах“.

Признав також, що вислав ту депешу на листовне порученє сина Ізидора, котрого лист з дня 4 чи 5 с. м. подер. Виходить з того для слідства, що Павлин о. Ізидор знав про тайні вчинки Дамазия, взглядно про убийство, що укривав то разом з ним, стеріг его безпечности, поміч ему втечи.

Лука Старчевский розповідав, що у вересни і жовтни 1909 р. їздив разом з Дамазим Мацохом і Оленою Кржижановскою за границю. Подорож відбував на кошт Дамазия. Лука грав ролю старого мужа Олени, бо ніяково було, щоби она сама їздила зі — сьвященником. Бавили ся дуже добре; були в Парижи, Абациї, Відни і Кракові а відтак в Лодзі. Звідси розїхали ся, Дамазий до Ченстохови а Олена до Варшави. Дамазий з Залоґом бували часто у него в Серадзю, звідки виїзджали за границю.

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесіди“, під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди“ ул. Францішканьска ч. 7.

В Пятницю, дня 21 жовтня 1910 1) Комедия про чоловіка, котрий одружив ся з немовою, дві дії Франса, 2) Комедия про чоловіка, котрий редаґував хліборобa, дві дії перероблені з новелї Твена.

Ціни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не переміняє, анї не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дітий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

Телеґрами.

Білград 20 жовтня. Др. Хвостек прибув тут о 11 год. вечером і сейчас пішов до палати, де відбуло ся конзиліюм. Видано білетин: Стан здоровля наслідника престола не змінений, хвилями притомність запаморочена, живчик неодностайний, межи 96 а 108, теплота тіла 39·8.

Лісбона 20 жовтня. Розійшла ся чутка, що міністри скарбу, публичних робіт і війни мають подати ся димісиї. Директор державної монетарні, коли его завізвали, щоби здав справу з господарки, застрілив ся.

Женева 20 жовтня. Люккені, убийник бл. п. Цісаревої Єлисавети, котрий від понеділка був замкнений в окремій кели з причини, що дістав буз нападу дуру, повісив ся вчера на ремінци, котрим оперізував ся. Дозорці чули, як він вчера через ціле пополудне співав. Коли о 6 год. замовк дозорці отворили келю і застали его вже неживого висячого на рамі отвору вентиляцийного.

Петербург 20 жовтня. „Бірж. Ведом.“ доносять, що кампанія правиці против сенаторских ревізий не повела ся. Сенатори Ґарін, Найгардт і Медем будуть і дальше ділати в тім самім крузі і одержали вже затверджене повновласти. Сенатор Найгардт єсть вже в Варшаві.

Курс львівский.

Дня 19-го жовтня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	686·—	693·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	455·—	465·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	551·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	558·—	558·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. премiов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·—	99·70
4½% листи заст. Банку краєв.	99·50	100·20
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	95·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·80	93·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	89·50	90·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·—	95·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	125·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	60·—	64·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	37·25	41·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	66·—	72·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	28·—	32·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).